

noli abrumpi. Fluctuat navis i anchoris: si non longe a terra pascit: nec in eternum fluctuabit: et si ad tempus fluctuat. Etenim ad fluctuationem pertinent verba superiora: contristatus sum in exercitacione mea: et conturbatus: expectabam eum qui me saluum faceret a pusillanimitate et tempestate. Fluctuans loquitur: si non in eternum fluctuabit. Anchora ligata: anchora spes eius est. Non dabit in eternum fluctuationem iusto. Illis autem quod dicitur: **U**o deus deduces eos in puteum corruptionis. Puteus corruptionis: tenebre sunt immerisionis. Deduces eos inquit in puteum corruptionis: quia cecus cecum ducens: ambo in foueam cadunt. Deducit illos deus in puteum corruptionis: non quod ipse sit auctor culpe ipsorum: sed quod ipse sit iudex iniquitatum eorum. Tradidit enim eos deo in concupiscentias cordis eorum. Amauerunt enim tenebras et non lucem: dilexerunt cecitatem et non visionem. Nam ecce dominus Iesus eluxit uniuerso mundo: canit in unitate cum toto mundo. Non enim est qui se abscondat a calore illius. Illi autem traducetes a toto ad partem: a corpore ad vulnus: a vita ad perditionem: quod passuri sunt nisi in puteum corruptionis ituri. **V**iri sanguinum et dolositatis: viros sanguinum propter interfectiones dicit: atque utinam corporales et non spirituales. Sanguis enim de carne exiens videtur et horret. Quis videt sanguinem cordis in rebaptizato: Ille mortem alios oculos querunt: quibus et de istis mortibus visibilibus non quefescant armati ubique circumcelliones. Et si istas visibiles mortem attendamus: viri sanguinum sunt. Attende armatum si vir pacis est: et non sanguinis. Si fustem saltem solum ferret: fert fundibulum: fert securum: fert lapides: fert lanceas. Et ista portantes ubique que possunt euagant: sanguinem innocentium sitiunt. Ergo et de istis visibilibus mortibus sunt viri sanguinum. Sed et de illis dicamus utinam solas visibiles facerent et animas non perimerent. Isti sunt viri sanguinum et dolositatis: ne putent quia nos male: sic intelligimus viros sanguinum que animas occidunt: ipsi maximianistas suos sic intellexerunt. Nam cum eos damnaret: in ipsa sententia oculi sui ista verba posuerunt. Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem annuntiatorum: tribulatio et calamitas in visis eorum: et via pacis non cognouerunt. Hoc de maximianistis dixerunt. Quero autem ego ab eis quoniam maximianiste fuderint corporis sanguinem: non quia et ipsi non fuderunt: si esset talis multitudo que funderet: sed propter timiditatem paucitatis sue ma-

gis ab eis passi sunt aliquid: quod ipsi tale aliquid aliquando fecerunt. Ergo interrogo Bonatistam et dico: In oculis tuis posuisti dominum maximianistam: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. Unum mihi date quem digito leserint maximianiste. Quid mihi aliud responditur est: nisi quod ego dico: Qui se separauerunt a bonitate: et animas seducendo interimunt: spiritualiter non carnaliter sanguinem fundunt. Optime exposuisti: sed in expositione tua cognosce facta tua. Viri sanguinum et dolositatis. In fraude dolositatis: in simulatione: in simulatione. Quid ergo illi ipsi qui diuisi sunt per iram vultus eius: ipsi sunt viri sanguinum et dolositatis. Sed quid de illis ait: Non dimidiabunt dies suos. Quid est non dimidiabunt dies suos: Non proficiunt quantum putant: intra tempus quod sperant peribunt. Ipse est enim per dixit ille: de quo dictum est: In dimidio dierum eius derelinquet eum: et in nouissimis suis erit insipientes. Proficiunt: sed ad tempus. Quid enim ait apostolus: Maligni autem homines et seductores proficiunt in penis: ipsi errantes: et alios in errorem mittentes. Lecus autem cecum ducens: sicut in foueam cadunt. Aderto cadunt in puteum corruptionis. Quid ergo ait: Proficiunt in penis: non tamen diu. Nam paulo ante dixit: sed ultra non proficiunt: hoc est: non dimidiabunt dies suos. Sequatur apostolus et dicat quod dicitur: Bemetia enim eorum manifesta erit omnibus: sicut et illorum fuit. Viri sanguinum et dolositatis: non dimidiabunt dies suos. Ego autem in te speravi domine. Aderto autem illi non dimidiabunt dies suos: quia in homines sperauerunt. Ego autem a diebus temporalibus pueni ad diem eternum. Quare: Quia in te speravi domine.

Explicit Tractatus de ps. LVII.

Incipit Tractatus de ps. LV.

Sicut aliquam domum intraturi: cuius sit et ad quem pertineat in titulo inspicimus: ne forte si importune irruamus que non oportet: neque rursus timiditate reuocemur ab eo quo oportet intrare. Tandem ergo si legerimus: hec predicta illius aut illius: ita in supraluminari psalmi huius habemus inscriptum. **I**n fine pro populo que a sanctis legitur facta est: ipsi David in tituli inscriptione cum tenuerit eum allophili in geth. Agnoscamus quod populum qui longe factus est a sanctis in tituli inscriptione: pertinet enim hoc ad ipsum David: quem iam nostis intelligere spiritualiter. Neque enim commendat nobis nisi ille de quo dictum est: Finis legis christi ad iustitiam omni credenti. Ergo in fine cum audis:

Alia lra. interitus.

Alia lra. dolosi.

resurrectiōis vōstre in resurrectiōe sue carnis ostendit: q̄ sedet ad dexterā patris: et pro nobis interpellat. Est et hic: sed in corpore suo qd̄ ē ecclia. Corp⁹ unctū ē capiti suo: caput p̄ corpore clamat: Saule saule qd̄ me p̄sequis. Et corp⁹ i capite suo ē fm̄ aplm̄ dicentē: Et simul resuscitavit: et sicut sedere fecit i celestib⁹: et nos ibi sedem⁹: et ipse hic laborat. Nos ibi sedem⁹ fm̄ spē: ille h̄ nobiscū ē fm̄ caritatē. Hec cōpago tanq̄ vni⁹ hominis facit duos in carne vna: sp̄solum et sp̄solum. Un̄ et ipse dñs dicit: Igit̄ iam nō duo s̄ vna caro. Quō ergo h̄ tenet̄ in geth: Tenet̄ in torculari corp⁹ ei⁹: id est ecclia eius. Quid ē in torculari: In p̄ssuris. Sed i torculari fructuosa p̄ssura ē. Uva in vite p̄ssurā nō sentit: integra videt̄: s̄ nihil inde manat. Mittit̄ in torculari: calcas: p̄mit: iniuria videt̄ fieri vne: s̄ ista iniuria sterilis non est: imo si nulla iniuria accederet: sterilis remaneret. Quicqd̄ ḡ p̄ssuraz̄ facti patiunt̄ ab eis q̄ lōge facti sūt a sanctis: attendat̄ psalmū istū: agnoscat̄ h̄ se: dicat̄ qd̄ h̄ dicit: qui patiunt̄ qd̄ hic dī: Lerte q̄ nō patit̄ nō dicat: non astringo ad vocē quē video extra passionē. S̄ vide ne cū vult eē lōge a passiōe: lōge fiat a sanctis. Cogitet̄ ḡ vnusq̄sq̄ de inimico suo si christian⁹ ē: mūd⁹ iste inimic⁹ ē. Inimicitias em̄ inimicitias nemo cogitet: auditur⁹ vba psalmi hui⁹. Sciam⁹ qd̄ nō est nob̄ colluctatio aduersus carnē et sanguinē: s̄ aduersus p̄ncipes et pt̄ates: et spiritualia neq̄cie: id ē aduersus diabolū et angelos ei⁹: qz et qm̄ patimur hoies ip̄ortunos: ille instigat: ille inflāmat: ille tanq̄ vasa sua mouet. Attendam⁹ ḡ duos hostes: quē videm⁹: et quē nō videm⁹. Hoiem videm⁹: diabolū nō videm⁹. hoiem videam⁹: diabolū nō videam⁹. hoiem diligam⁹: diabolū caueam⁹. p̄ homicidē: cōtra diabolū oremus et dicamus deo.

Expositio psalmi.
Miserere mei dñe qm̄ cōculcauit me hō: Noli timere qz cōculcauit te hō: viuus habeto: vna fact⁹ es: vt calcetis. Miserere mei dñe qm̄ cōculcauit me hō. Tota die bellās tribulauit me. Dis q̄ lōge fact⁹ ē a sanctis: s̄ et ipse diabol⁹ q̄re hic nō intelligat: An forte qz nō dicit̄ ē hō: Ergo errat euāgelīū: qz dixit inimic⁹ hō h̄ fecit. Sed quadā figura pōt̄ et ille dici hō: nō tñ esse hō. Siue ḡ ipm̄ intueret̄ q̄ dicebat h̄: siue pplm̄ et vnūquēq̄ lōge factū a sanctis: p̄ q̄les diabol⁹ tribulat

pplm̄ dei inherētē sanctis: inherētē regi: ad cui⁹ titulū indignati illi tanq̄ repulsi: lōge sūt facti: dicat: Miserere mei dñe qm̄ cōculcauit me hō: nec deficiat i ista cōculcatiōe: sciēs quē inuocet: et q̄ exēplo fortis effectus sit prim⁹ botrus i torculari christ⁹. Cū ille botr⁹ passiōe exp̄ssus ē: manauit illud: vñ calix inebriās q̄ p̄clar⁹. Bicat ḡ et corp⁹ eius intues caput suū: Miserere mei dñe qm̄ cōculcauit me hō: tota die bellās tribulauit me. Tota die: et toto tpe. Nemo sibi dicat: fuerūt tribulatiōes apud p̄res nostros: apud nos nō sūt. Si putas te nō habere tribulatiōes: nōdū cepisti eē chustianus. Et vbi ē vox apli: S̄ et oēs q̄ volūt in christo pie viuere p̄secutiōes patiunt̄: Si ḡ nō pateris p̄ christo vllā tribulationē: vide ne nōdū ceperis in christo pie viuē. Cū aut̄ cepis i christo pie viuere: ingressus es torcular: p̄para te ad p̄ssuras. s̄ noli eē aridus: ne de p̄ssura nihil exeat. **C**ōculcauerūt me inimici mei tota die: Illi lōge facti a sanctis: ipi inimici mei tota die. Jam dictū est. **A**b altitudine diei: Quid sibi h̄ vult: ab altitudine diei: Forte altū est ad intellectū. nec mirū: qz altitudo diei ē. Forte em̄ illi p̄pterea elōgati sūt a sanctis: qz non potuerūt penetrare altitudinē diei: cui⁹ apli duodeci hore fulgēt. Ergo q̄ tanq̄ hoiem crucifixerūt i die errauerūt. Quare aut̄ tenebras passi sūt: vt lōge fierēt a sanctis: Quia i alto lucebat dies: in alto latentē nō cognouerūt. Si em̄ cognouisset: nunq̄ dñm gl̄ie crucifixissent. Hac ḡ altitudine diei repulsi: et lōge facti a sanctis: facti sunt inimici: q̄ tribulēt et cōculcent tanq̄ vna i torculari. Est et ali⁹ intellect⁹: Ab altitudine diei cōculcauerūt me inimici mei tota die: h̄ ē toto tpe: Ab altitudine diei: hoc ē a supbia tpali. Qm̄ em̄ cōculcant alti sunt. Inuiles sūt q̄ cōculcant: alti sūt q̄ cōculcāt. Sed noli timere altitudinē cōculcatiū: diei altitudo tpalis ē: nō eterna. Qm̄ multi q̄ debellabāt me timebūt. Qm̄ timebūt: Cū trāsierint dies q̄ alti sunt. Etenim ad t̄pus alti sunt: finito tpe altitudinis sue timebūt. **E**go vō i te speraui dñe: Nō ait: ego vō nō timebo: s̄ multi q̄ debellabāt me timebūt. Cū venerit dies iudicij: tūc lamētabūt se oēs trib⁹ terre. Cū apparuerit signū filij hois i celo: tūc securi erūt oēs sancti. Illud em̄ veniet qd̄ sp̄abāt: qd̄ desiderabāt: qd̄ vt veniret orabāt. Illis at̄ penitēdi loc⁹ null⁹ remanebit: qz eo tpe quo

Alia lra.
 t qm̄ multi be-
 lates aduerus
 me.
 t timebo.

Alia lra.
 t sperabo.
 t nō habet.

Alia lra.
 t deus.

Alia lra.
 t impugnās.

fructuosa posset esse penitētia: cor obdura
uerūt aduersus monētem dñm. Nūquid z
murū erigēt aduersus iudicantē deū? Ple
tatē sane h^o agnosce: z si i ei^o corpe es: imi
tare. Cum dixisset: multi q̄ debellabant me
timebūt: nō reddidit: ego vō nō timebo: ne
suis virib^o assignādo qd̄ non timet: esset et
ipse in altis tpalib^o: z p̄ supbiā tpaletm non
mereret venire ad requiē sempiternā: pot^o
te fecit intelligere vñ non timebat. Ego vō
inqt̄ in te spauī dñe. Nō dixit: p̄sumptionē
suā: s̄ cām p̄sumptiōis sue. Si em̄ nō time
bo: possuz z duriciā cordis nō timē. Adul
ti em̄ nimia supbia nihil timēt. Attēdat ca
ritas vñ: Aliud ē sanitas corpis: aliud stu
por corpis: aliud immortalitas corpis. Sa
nitas quidē p̄fecta immortalitas ē: s̄ dī etiāz
fui quēdā modū sanitas quā habem^o i hac
vita. Qñ nō infirmamur: vnusq̄sq̄ sanus
vocat^o: z cū inspexerit medic^o sanū renūci
at: z cū egrotare q̄sq̄ cepit: ip̄a sanitas p̄
turbat^o: z qñ curat^o ad ip̄am sanitatē redit.
Tres ergo affectōes quāsdā corpis aduer
tite: z inspicite sanitatē: stuporē z immortali
tatē. Sanitas egritudinē nō habet: s̄ tñ qñ
tangit^o z molestaf^o: dolet. Stupor autē nō do
let: amisit sensum doloris: tanto insensibili
or quāto peior. Rursus immortalitas nō do
let: assūpta ē em̄ oīs corruptio: z corrupti
bile s̄ induet incorruptionē: z mortale hoc
induct immortalitātē. Null^o q̄ dolor i corpe
immortalit^o: null^o dolor in corpe stupido. Nō
se putet stupidus iam immortalē: vicinior est
immortalitati sanitas dolētis q̄ stupor non
sentiētis. Inuenis q̄ hoīem supbū typo ar
rogātissimo qui sibi persuaserit nihil time
re. Fortiorem putas illo: qui ait: Foris pu
gne: intus timores: fortiore ip̄o capite nō
dño deo nō: qui dixit: Tristis est aīa mea
vsq̄ ad mortē: Nō est iste fortior: nō te de
lectet stupor eius: nō immortalitate indut^o: s̄
sensu exut^o est. Tu vō habeto aīaz nō sine
affectu: rep̄hensi em̄ sunt sine affectu: z dic
de sensu sanitatis: Quis infirmat^o z ego nō
infirmor: Quis scādalizat^o: z ego nō vroz
Si ad istū nō ptineret scādalu: cuiusq̄ in
firmitatis p̄ditio: q̄si rigid^o: z sine dolore vi
dere melior esse. Absit. Stupor esset non
trāq̄llitas. Plane frēs cū venerim^o ad euz
locū: ad eā sedē: ad eā beatitudinē: ad cele
stē patriā: vbi aīa nra i pleat^o securitate i ple
at^o q̄te z sēpiterna felicitate: null^o ibi dolor
erit: qz vñ doleat si erit. Adti inqt̄ q̄ debel
labant me timebūt. Et ip̄i stupidi q̄ modo

nihil timēt: timebūt aliqñ. Veniet em̄ tant^o
terror q̄ totā duriciā frāgat z p̄terat. Adul
ti q̄ debellabāt me timebūt: ego vō i te spe
raui dñe. In deo laudabo sermo
nes meos: In deo spauī nō timebo qd̄
faciet mihi caro. Quare: Quia in deo spe
rabo. Quare: Quia in deo laudabo ser
mones meos. Si i te laudas sermones tu
os: non dico vt non timeas. Impossibile ē
enim vt non timeas. Sermones enīz tuos
aut mēdaces habebis: ideo tuos: qz men
daces: aut si erūt veraces sermones: z non
eos putabis te hīe a deo: sed a te loqui: ve
races erūt: s̄ tu tñ mēdax eris. Si autē cog
ueris nihil te verū in sapiētia dei: in fide ve
ritatē posse dicere: nisi qd̄ ab illo accepisti:
de quo dicit: Quid em̄ habes qd̄ nō acce
pisti: In deo laudas sermōes tuos: vt i deo
lauderis sermonib^o dei. Et enī si qd̄ in te dei
est honorat^o a te: et tu fact^o a sanctis a deo
honoraberis in deo. Si autē qd̄ in te dei est
honoraueris tanq̄ tuū: nō dei. Quō popu
lus ille lōge factus ē a sanctis: sic tu longe
a sancto. Ergo in deo laudabo sermones
meos. Si i deo: q̄re meos: Et i deo z meos.
In deo: qz ab ip̄o: meos qz accepi. Ip̄e vo
luit meos esse q̄ dedit: amādo eū cui^o sunt:
qz ex illo mihi sunt: mei facti sunt. Nū enī:
Panē nostruz quotidianū da nob̄ hodie:
Quō nostrū: Quō da: Ab illo petēdo nō
eris vacu^o: tuū p̄tēdo nō eris ingrat^o. Si
em̄ nō dicas tuū: nō accepisti: rursus si di
cas tuū: ita q̄si a te sit: qd̄ dicis tuū: amittis
qd̄ accepas: qz ingrat^o ē illi a quo accepe
ras. In deo q̄ laudabo sermōes meos: qz
ibi ip̄e ē fons smonū veroz: meos: qz sities
accessi z bibi. In deo laudabo sermōes me
os. In deo spauī nō timebo qd̄ faci
at mihi caro. Nōne tu eras q̄ pauloan̄
dicebas: Adiserere mei dñe: qm̄ p̄culcauit
me hō: tota die bellās tribulauit me: Quō
q̄ hic si timebo qd̄ faciat mihi caro: Quid
tibi faciet tu ip̄e pauloan̄ dixisti: p̄culcauit
me tribulauit me. Nihil faciet cū ista faciet
Resperit ad vinū qd̄ manat de calcatura:
z r̄ndit: plane cōculcauit: plane tribulauit.
Sed quid mihi faciet: Quā erā: vinū ero.
In deo spauī nō timebo qd̄ faciat mihi ca
ro. Tota die v̄ba mea abomia
bant: Sic sunt nostis: dicite veritatē: p̄di
cate veritatez: annūciate ch̄ristū paganis:
annūciate ecclīaz heretic^o: annūciate omi
bus salutē. Cōtradicit: abominant^o v̄ba
mea. S̄z cū v̄ba mea abominant^o: quē pu

Alia lra.
† execrabant.

tam^o abominant: nisi eū in q̄ laudabo ser-
mones meos: Lota die v̄ba mea abomia-
bāt. Sufficiat saltē abomiēnt v̄ba: nihil vl-
tra p̄grediant: rephendant: respuant. Ab-
sit. Ut quid dicā hoc? Quā verba mea re-
spuunt: q̄n verba mea abomiant: q̄ verba
de fonte veritatis manāt: quid faciēt illi p̄
quē verba ipsa dicunt? Quid nisi qd̄ seq̄t?
**Aduersus me oīa cōsilia eoz̄ i ma-
lū.** Si panē ip̄m abomiant: vasculo i quo
ministrat quō parcūt: Aduersū me oīa cō-
silia eoz̄ in malū. Si sic: et in ip̄m dñm: non
dedignet̄ q̄ corpus qd̄ p̄cessit in capite: vt
corp^o hereat capiti. Contēpt^o ē dñs tu^o: et
tu te honorari vis ab eis q̄ lōge facti s̄t a s̄a-
ctis. Noli tibi arrogare velle qd̄ in illo nō
p̄cessit. Nō ē discipul^o maior magistro suo:
nō est seru^o maior dño suo. Si patrēfami-
lias beelzebub vocauerūt: quātomagis do-
mesticos ei^o? Aduersum me oīa cōsilia eo-
rū in malū. **Incolēt et abscondent:**
Incolere pegrinari est. Incole dicunt qui
habitāt in patria nō sua. Q̄is hō i hac vi-
ta pegrinus ē. In hac vita videtis: qz car-
ne circūtegemur: p̄ quā carnē cor videri nō
pōt. Ido ap̄tus dicit: Nolite añ t̄pus q̄c̄q̄
iudicare: quoadusq̄ veniet dñs: et illumia-
bit abscondita tenebrarū: et manifestabit co-
gitatiōes cordis: et tūc laus erit vnicuiq̄ a
deo. Anteq̄ h̄ faciat in hac pegrinatione
carnalis vite quisq̄ cor suū portat: et omne
cor omni cordi clausus est. Proinde isti q̄
rū cōsilia aduersus hūc in malū incolūt et
abscondūt: qz in ista pegrinatiōe sunt: et car-
nē portāt: dolū tegūt in corde: quicqd̄ ma-
li cogitāt abscondūt. Quare? Quia adhuc
pegrina est vita ista. Abscondāt: apparebit
qd̄ abscondūt: et ip̄i non abscondent. Est et in
abscondito ali^o intellect^o: qui fortasse magis
placebit. Etenim ex his q̄ longe facti sunt a
sanctis: subintrāt quidā ficti: et peiores tri-
bulatiōes faciūt corpori christi: qz n̄ tanq̄
penitus alieni deuitant ab ip̄is. Pericula
grauiora cōmemorās ap̄tus: cū enumera-
ret multas passiones suas: et dicēt: Pericul^o
fluminū: piculis latronū: piculis ex genē:
piculis ex gentib^o: piculis i ciuitate: piculis
i deserto: piculis i mari: piculis inq̄t i falsis
srib^o. Hi nimis piculosi sunt: de quib^o dicit
i alio psalmo. Et ingrediebant vt viderēt:
et nemo dicit: non intres vt videas. Intra-
tenē tanq̄ tuus: nō cauet vt alien^o. Isti q̄
incolēt et abscondent: qz sic intrant in domū
magnā: nō ibi p̄seueraturi: ido incolēt. La-

les em̄ peccatores seruos volens intelligi
dñs: p̄m illū intellectū euāgelicū: quo oīs
qui facit peccatū seru^o ē peccati: aut: Seru^o
nō manet in domo in eternū: filius autē ma-
net in eternū. Qui intrat vt fili^o nō incolet:
qz p̄seuerabit vsq̄ i finē. Qui intrat vt ser-
uus: subdolos: peccator: ad oculū atten-
dens: querēs qd̄ rapiat: querēs qd̄ accuset:
aut qd̄ vituperet: incolere intrat: nō inha-
bitare et p̄seuerare. Nec istos tñ timeamus
fratres: In deo speraui: nō timebo qd̄ faci-
at mihi caro. Et si incolūt: et si intrāt: et si fin-
gūt: et si abscondūt: caro sunt: tu in dño spe-
ra: nihil tibi faciet caro. Sed infert tribula-
tiōe: infert cōculationē: accedit vinū: qz
vua premiūt: tribulatio tua infructuosa nō
erit. Alter videt te: imitat te: qz tu vt disce-
res talē ferre: caput tuū cōtemplat^o es: bo-
trū illū p̄mū ad quē intrauit hō vt videret:
icoluit et abscondit traditor Judas. Q̄is q̄
ficto aīo intrātes: incolētes et abscondētes:
noli timere: pater ip̄oz̄ Judas cū domino
tuo fuit: et ille quidē nouerat eū. Q̄is Ju-
das traditor incolebat: abscondēbat: tamē
cor ip̄ius dño rex patebat. Sciens ille ele-
git vnū: vñ tibi solatiū faceret nescituro q̄s
deuites. Poterat em̄ ille nō eligere Judā:
qz nouerat Judā. Aut q̄ppe discipulis: Nō-
ne ego vos duodeci elegi? Et vn^o ex vobis
diabol^o ē. Ergo et diabol^o elect^o est: Aut si
elect^o nō est: quō duodeci elegi et nō poti^o
vndecim? Elect^o et ille ē: s̄ ad aliud. Electi
vndecim ad opus p̄batiōis: electus vnus
ad opus tēptatiōis. Cū posset tibi exēplū
dare nescituro q̄s deuites malos: q̄s caue-
as falsos et fictos incolētes et abscondētes:
nisi vt dicat tibi: Ecce ego mecum habui
vnū ip̄oz̄: p̄cessit exēplū: toleraui: p̄ferre
volui qd̄ sciebā: vt tibi nesciētī p̄berē sola-
tiū: Qd̄ mihi fecit: h̄ faciet et tibi: Ut mltū
possit: vt mltū seuiat: accusatur^o ē: falsa cri-
mina dicitur^o ē: vt p̄ualeāt falsitates. Nūqd̄
in te p̄ualebūt: et i me nō p̄ualuerūt: In me
certe p̄ualuerūt: s̄ celū mihi nō abstulerūt.
Caro ip̄i^o iā sepulta falsos testes ptulit: pa-
rū fuit eos p̄peti i iudicio: p̄pessus ē i sepul-
chro. Acceperūt pecuniā vt mētirent: dix-
erūt: Cū dormirem^o venerūt discipuli ei^o et ab-
stulerūt eū. Tales s̄t ceci erāt iudei: vt cre-
derēt dicto oīno incredibili: crediderūt te-
stib^o dormiētib^o. Aut falsus erat q̄ dormie-
rāt: et mēdaci^o credere nō debuerūt: Aut ve-
rū erat q̄ dormierūt: et qd̄ factū ē nescierūt.
Incolēt et abscondēt. Incolāt et abscondant

Alia lra.
† omnes cogi-
tatiōes eoz̄.

Alia lra.
† Inhabitabit

quid facturū? In deo speravi nō timebo qđ
faciet mihi caro. Ipsi calcaneū meū
obseruabūt. Etenī sic incolēt z abscon-
dēt: vt obseruēt vbi hō labit: intēti sunt ad
calcaneū qñ fiat lapsus: vt pedē teneāt ad
ruinā: aut pedē supponāt ad offēsiōnē: cer-
te vt inueniāt qđ accusent. Et qđ ita ambu-
let vt nūsq; labat: Lerte qđ cito fit ī ligua.
Etenī scriptū est: Si qđ in lingua nō offen-
dit: hic pfect⁹ ē vir. Quis tandē se audeat
dicere: aut putare pfectū? Ergo necesse est
vt aliqđ labat in lingua. Illi autē qđ incolēt
z abscondent aucupant verba oīa: querunt
alicubi laq̄os z nodos facere calūnias: qđ
bus p̄us ipsi implicant: q̄s quos implicare
p̄tēdūt: vt p̄us ipi capiāt z pereāt: q̄s alios
capiant vt pdant. Etenī recurrit hō in cor
sūū: z inde recurrit ad deū: z nouit dicere:
In deo laudabo smones meos. Quicqđ
bonum dixi: quicqđ verū dixi: dei dixi: de
deo dixi: Quicqđ forte aliud dixi: qđ dicē
nō debui: hō dixi: sed sub deo dixi. Qui cō-
firmat ambulatē minatur errātū: ignoscit
agnoscenti: reuocat liguā: reuocat lapsū.
Iust⁹ em̄ septies cadit z resurget: impij vō
infirmabunt in malis. Nō q̄ timeat vnus-
quisq; vīm callidos insectatores: aucupes
verborū: dinumeratores pene syllabarū: et
puaricatores p̄ceptorū. Quid in te arguat
attēdit: vt credat per te ch̄isto nō attēdit.
Attēde ī sermones eius quē rep̄hendis: ne
forte te aliqđ salubris doceat. Et qđ me in-
q̄t salubris poterit docere: qđ sic lapsus est ī
verbo: Hoc ip̄m te forte salubris docet: ne
sis auceps verborū: s̄ collector p̄ceptorū.
Ipsi calcaneū meū obseruabūt. Sicut
sustinuit aīa mea: Hoc dico qđ susti-
nui: loquebar exptus: Sicut sustinuit aīa
mea. Incolēt z abscondent om̄es: sustineat
aīa mea. Foris latrones: int⁹ occultātes su-
stineat. Foris sec⁹ veniens: q̄si fluui⁹ venit
tēptatio: in petra te inueniat: impigat non
deiciat. Fundata ē dom⁹ supra petrā. In-
tus ē: incolat z abscondat vt palea tibi vici-
nes: intret tritura boū: intret tribule tēpta-
tionū: tu purgari: illa cōminuit: Sicut su-
stinuit aīa mea. Pro nihilo saluos fa-
cies eos. Vocuit z p̄ ip̄is orare. Nēpe
incolēt z abscondent: nēpe dolosi: nēpe si-
mulatores atq; insidiatores sunt: tu ora p̄
eis: z noli dicere: Nūqđ ecce talē hoīez de⁹
correctur⁹ ē: tā malū: tā puersum: Noli de-
sperare: quē roges attēde: nō p̄ quo roges.
Magnitudinē morbi vides: potētiā medi-

ci si vides. Incolēt z abscondēt: sic sustinuit
aīa mea. Sustine: ora. Et qđ fit: Pro nihilo
saluos facies eos. Sic illos saluos facies:
vt nihil tibi sit: id est vt null⁹ labor tibi sit.
Homib⁹ desp̄ati sunt: s̄ tu vbo curas. Nō
laborabis in curādo: q̄uis nos stupeam⁹ ī
inspiciēdo. Est ali⁹ sensus in h̄ versu. Pro
nihilo saluos facies eos: nullis eorū merit⁹
p̄cedētib⁹ saluos facies eos. Qui p̄us fui
blasphemus inq̄t: et p̄secutor z iniuriosus:
accipiebas l̄ras a sacerdotib⁹: vt vbiq; q̄
inuenirem ch̄istianos: alligārē z adduce-
rē: Utiq; vt alligaret z adduceret: p̄mo in-
colebat z abscondebat. Nulla q̄ hui⁹ bona
merita p̄cesserāt: imo talia p̄cesserāt de q̄b⁹
damnare. Nihil boni attulit salu⁹ fact⁹ ē.
Pro nihilo saluos facies eos. Non ad te
afferent hircos: arietes: tauros: nō dona
z aromata afferent in templo tuo: nō aliqđ
de p̄sciētia bona libamis supfundūt: totū
in illis asperū: totū tetrū: totū detestandū.
Et cū illi ad te nihil afferāt: vnde saluent:
Pro nihilo saluos facies eos: id est gratis
data gr̄a tua. Quid ille latro attulerat ad
crucē: de fauce in iudiciū: de iudicio in li-
gnum: de ligno ī padisum: Credidit p̄pter
qđ locutus ē. Sed z ip̄az fidē q̄s donauit:
nisi qđ iuxta pepēdit: Pro nihilo saluos fa-
cies eos. In ira p̄plos deduces. Fra-
sceris z deducis: leuis z saluas: terres z vo-
cas. Quid est em̄ ī ira p̄plos deduces? Im-
ples tribulatiōib⁹ oīa: vt in tribulatiōibus
positi: omnes recurrant ad te: ne delicijs z
securitate peruersa seducant. A te ira vide-
tur: sed paterna. Frascit pater filio cōtem-
ptori p̄ceptorū suorū: iratus ei colaphizat:
cedit: aurē vebit: manu trahit: ad scholam
ducit. In ira p̄plos deduces. Q̄ multi in-
gressi sunt: q̄ multi impleuerūt domū dñi: ī
ira eius deducti: id est tribulatiōibus terri-
ti: z fide impleti. Ad hoc em̄ exagitat tribu-
latio vt exinamiat vas qđ plēnū est nequi-
cia: vt impleat gratia. In ira p̄plos dedu-
ces. Deus vitā meā enūciaui tibi:
Et vitā em̄ tu fecisti: z ad hoc enūcio
vitāz meā tibi. Ita ne vō deus ignorabat
qđ dederat: Quid ē h̄ qđ illi enūcias: Vo-
cere vis deū: Absit. Ergo qđ ait: Enūcia-
ui tibi. An forte: qz tibi p̄dest qđ enūciaui
vitā meā: Et qđ p̄dest deo: Lucris dei p̄-
dest. Enūciaui deo vitā meā: qz viuere me
fecit deus. Quō em̄ enūciauit vitāz suam
Paul⁹ ap̄lus dicens: Qui p̄us fui blasphe-
mus z p̄secutor z iniuriosus: Enūciet vitā

Alia lra.
s̄ sustinuerūt
animā meā.

Alia lra.
s̄ illos.

Alia lra.
s̄ cōfringēs.

Alia lra.
s̄ annūciat.

suā: sed misericordiā cōsecutus sum. Enū-
 ciavit vitā suā: nō sibi sed illi: qz sic enūcia-
 uit vt illi crederet: non ad lucra sua: sed ad
 lucra illius. Quid em̄ ait ip̄e Paul⁹? Ido
 christ⁹ mortuus ē z resurrexit: vt q̄ viuit iaz
 nō sibi viuat: sed ei q̄ p omnib⁹ mortu⁹ est.
 Si q̄ viuis z nō a te viuis: qz vt viueres il-
 le p̄stitit: enūcia vitā tuā nō tibi: sed illi: nō
 tua querēs: nō tibi viuēs: sed ei q̄ p omni-
 bus mortuus est. Etenī de quibusdā repro-
 bis qd̄ ait idē apl⁹: Omnes em̄ sua que-
 rūt: nō que Iesu christi. Sz si p̄pterea enū-
 cias vitā tuā vt tibi p̄sit: z alijs nō p̄sit: tibi
 illā enūcias nō deo. Si aut̄ sic enūcias vi-
 tam tuā: vt alios etiā inuites ad accipiēdā
 vitā quā z tu accepisti: enūcias vitā tuā illi
 a quo accepisti: z habebis mercedē ampli-
 orē: qz z ex eo qd̄ accepisti nō ingrat⁹ exti-
 tisti. Deus vitā meā enūciaui tibi. Posu-
 isti lachrymas meas in conspectu
 tuo. Exaudisti me dep̄cantē te. Sicut
 z i repromissioe tua: Quia sic repro-
 miseras: hoc egisti. Dixisti te exaudituruz
 flentē: credidi: fleui: exaudit⁹ sum. Inueni
 te misericordē i repromittēdo: veracē i red-
 dēdo. Sic z i repromissioe tua. Cōuer-
 tant inimici mei retro: surz. Hoc ipis
 p̄dest: nō male illis optat. Etenīz p̄cedere
 volūt: ideo corrigi nolūt. Adhones inimicū
 tuū vt bñ viuat: vt se corrigat. ille cōtēnit:
 ille respuit verbū tuū. Ecce qui me monet:
 ecce a q̄ auditur⁹ sum p̄cepta qb⁹ viuā: p̄ce-
 dere te vult: z p̄cedēdo nō corrigi. Nō at-
 tēdit: qz vba tua nō sunt tua. nō attēdit: qz
 viā tuaz deo enūcias: nō tibi. P̄cedēdo
 em̄ nō corrigi: bonū est illi vt cōuertat re-
 tro: surz: z quē p̄cedē volebat sequat. Bo-
 niuz d̄ passioe sua futura discipulis loq̄bat:
 exhorruit petr⁹ z ait: Absit dñe: nō fiet istd̄.
 Qui pauloan̄ dixerat: Tu es christ⁹ filius
 dei viui: p̄fessus deū: timuit eū mori q̄si ho-
 minē. Bñs at̄ q̄ sic venerat vt pateret. Ne-
 qz em̄ alit̄ salui esse possem⁹: nisi ei⁹ sanguie
 redimeremur: pauloan̄ p̄fessioez Petri lau-
 dauerat z dixerat: Quia nō tibi caro z san-
 guis reuelauit h̄: sed p̄r me⁹ qui in celis est:
 p̄pterea tu es Petr⁹: z sup istā petrā edifi-
 cabo eccliaz meā: z porte inferoz n̄ vincēt
 eā: z tibi dabo claues regni celoz. Videte
 quēadmodū p̄secut⁹ ē cōfessionē verā: piā:
 plenā fiducia q̄ dixit: Tu es christ⁹ fili⁹ dei
 viui. Cōtinuo aut̄ vbi cepit loqui dñs de
 passioe sua: timuit ille ne p̄iret moriēdo: cū
 ipi nos p̄rem⁹ nisi ille moreret: z ait: Ab-

sit dñe: nō fiet istud. Et dñs illi q̄ pauloan̄
 dixerat: Beat⁹ es z sup hāc petrā edificabo
 eccliaz meā: redi inq̄t sathanas: scādalu mi-
 hi es. Quare q̄ sathanas: q̄ pauloan̄ beat⁹
 z petra: Nō em̄ sapis q̄ dei sunt: ait: s̄ q̄ sūt
 homis. Pauloan̄ q̄ dei: qz nō reuelauit ti-
 bi caro z sanguis: s̄ p̄r me⁹ q̄ in celis ē. Quā
 in deo laudabat sermonē: nō sathanas sed
 Petr⁹ a petra. Quā aut̄ a se z ex bñana ifir-
 mitate amore hoīs carnali qd̄ impedimēto
 esset saluti ipi⁹ z ceteroz: sathanas dicit⁹ ē.
 Quare: Quia p̄cedere dñm volebat: z du-
 ci celesti terrenū dare p̄silū. Absit dñe: nō
 fiet istud. Bicus absit: z dicis dñe. Triqz si
 dñs ē: potestate fac. si magister ē: nouit qd̄
 faciat: nouit quid doceat. Tu aut̄ vis du-
 cere ducē: docere mḡm: iubē dñs: optare
 deo: multū p̄cedis: redi retro. Nūquid nō
 z istis inimicis hoc p̄derat: Cōuertant̄ ini-
 mici mei retro: surz: sed nō remaneāt retro:
 surz. Ido cōuertant̄ retro: surz: ne p̄cedāt:
 sed vt sequant̄: non vt remaneāt. Cōuer-
 tant̄ inimici mei retro: surz. In quocūqz
 die inuocauero te: ecce i sciū qm̄ de⁹
 me⁹ es tu. Adagna scia. Nō ait: sciui: qz
 deus es: sed qz de⁹ me⁹ es tu. Tuus est em̄
 cū tibi subuenit: tu⁹ ē cū tu ab illo alien⁹ nō
 es. Un̄ dicit: Beat⁹ plus cui⁹ ē dñs deus
 ipi⁹. Quare: cui⁹ ē: Cui⁹ em̄ nō ē: Omniū
 quidē de⁹ est: sed eoz de⁹ p̄prie dī q̄ eū dili-
 gūt: q̄ eū tenēt: q̄ illū possidēt: q̄ illū incolūt:
 Lanqz de domo ipi⁹ magna: sūt familia ei⁹:
 redēpti magno sanguie vnici filij. Quātuz
 dedit nobis de⁹: vt ipi⁹ essem⁹: z ip̄e sit n̄r:
 At vō alienogene longe facti sunt a sancti:
 filij alieni sunt: videte quid de illis dicat in
 alio psalmo: Bñe libera me: ait: de manu fi-
 liozū alienoz: q̄rū os locutū est vanitatē: z
 dextera eoz: dextera iniquitatis. Et vide al-
 titudinē ipoz: s̄ nō altitudinē dei: id est su-
 p̄biā tpalem. Quoz filij inq̄t sicut nouelle
 cōstabilitate: filie eoz ornate vt sicutudo tē-
 pli. Felicitatē describit p̄ntis seculi: in q̄ er-
 rantes homies: z eā p̄ magna habētes: fe-
 licitatē verā sempiternāqz n̄ querūt. Inde
 q̄ isti filij alieni: nō filij dei. Quoz filij inq̄t
 sicut nouelle cōstabilitate: filie eoz ornate:
 sicut sicutudo tēpli: cellaria eoz plena: eru-
 ctātia ex hoc i illd̄: boues eozū crasse: oues
 eoz secūde multiplicātes i exitib⁹ suis: nō
 ē ruina macerie: neqz trāsit⁹: neqz clamor i
 plateis eoz. Et q̄ sequit̄: Beatū dixerunt
 pplm̄ cui h̄ sunt. Sed q̄ dixerunt: Filij alie-
 ni: q̄rū os locutū ē vanitatē. Tu qd̄ dicis

Alia lra. t pmissione.

Alia lra. t tuc puerterit

Alia lra. t cognoui. t nō habet.

Beatus p̄f̄us cui⁹ ē dñs deus ip̄i⁹. Tulit oia de medio cetera q̄ dat de⁹: ⁊ dedit ip̄m deū. Oia quippe illa fratres q̄ cōmemora- uerūt filij alieni dat de⁹: s̄ ⁊ alienis dat: sed ⁊ malis dat: s̄ ⁊ blasphemis dat: qui solem suum ori facit sup bonos ⁊ malos: ⁊ pluit sup iustos ⁊ iniustos. Aliqñ ista bonis dat: aliqñ nō dat. Et malis aliqñ dat: aliqñ nō dat. Bonis tamē seruat seipm: malis autē ignē sempiternū. Est ergo malū qd nō dat bonis: ⁊ est bonū qd non dat malis. Sunt quedā media: ⁊ bona ⁊ mala: que dat ⁊ bo- nis ⁊ malis. Hos ḡ deum amemus fratres pure ⁊ caste. Nō ē castū cor: si deū ad mer- cedē colit: Quid ergo: Adcedem de dei cultu nō habebim⁹: Habebim⁹ plane: sed ip̄m deū quē colimus. Ipse nobis merces erit: quia videbim⁹ eū sicuti est. Attēde: qz mercedē cōsequeris. Amatorib⁹ suis dñs noster Iesus christus qd dicit: Qui diligit me mādāta mea custodit: et qui diligit me diliget a patre meo: ⁊ ego diligā eū. Quid illi ergo dabis: Et ostendaz meipm illi. Si non amas: parū est. Si amas: si suspiras: si gratis colis eum: a quo gratis emptus es: nō eīn eum pmerueras vt te redimeret. Si cōsideras in te bñficia eius suspiras: et in- quietū habes cor desiderio eius: noli extra eū aliquid ab eo querere: ipse tibi sufficiet. Quātūlibet sis auar⁹: suffic tibi de⁹. Et enī auaricia terram querebat possidere totam: Adde ⁊ celum: plus est q̄ fecit celū ⁊ terrā. Bicamus fratres: in istis humanis coniugis: cōsiderate cor castū quale sit ad deū. Certe bhāna cōiugia sunt: nō diligit vxorē suā: q̄ ppter dotē illā diligit. Nō maritū caste diligit q̄ ppterea diligit: qz aliqd do- nauit: aut qz multū donauit. Bonauit ⁊ di- ues marit⁹: ⁊ paup fact⁹ ē marit⁹. Qm̄ multi p̄scripti a castis vxorib⁹ ampli⁹ dilecti sūt. Probata s̄ multa casta cōiugia calamita- tib⁹ maritorū: ne aliud amare ḡ maritū pu- tarent: nō solū nō deseruerūt: sed amplius obsecute sunt. Si ergo marit⁹ carnalis gra- tis diligit: si caste diligitur: ⁊ vxor carnalis gratis diligit: si caste diligit: deus quō dili- gendus est: verus ⁊ verax anime marit⁹ ad- plem sempiternę vite secūdans: et steriles nos nō esse pmittens: Illū ergo sic diliga- m⁹: vt aliud preter ip̄m nō diligam⁹: ⁊ sit in nobis qd diximus: qd cantauim⁹: qz ⁊ hic vox nostra est: In quacūqz die inuocau- ro te: ecce sciui qm̄ de⁹ meus es tu. Hoc est inuocare deū: gratis inuocare deū. Proin-

de de q̄busdā qd dictū ē: Bñm nō inuoca- uerūt: Quasi dominū sibi inuocare vide- bant: ⁊ petebant eū de hereditatib⁹: ⁊ am- plianda pecunia: de planganda vita ista: de ceteris tpalibus rebus. Et quid de illis scriptura dixit: Bominū nō inuocauerūt. Iō qd sequit⁹: Ibi timuerūt timore vbi nō erat timor. Quid ē vbi nō erat timor: Ne illi straheret pecunia: ne aliqd i domo eoz min⁹ fieret. Postremo: ne min⁹ ānoꝝ habe- rēt i hac vita ḡ sibi sperabāt. Clerū ibi tre- pidauerūt timore vbi non erat timor: q̄les illi iudei: Si dimiserim⁹ eum viuere: veniēt romani ⁊ auferēt a nobis ⁊ locum ⁊ gentē. Ibi timuerūt timore vbi nō erat timor. Ec- ce sciui: qm̄ deus meus es tu. Magnę di- uitie cordis: magnū lumē oculi interioris: magna fiducia securitatis: Ecce sciui qm̄ deus meus es tu. ¶ In deo laudabo verbū: in domino laudabo sermo- ne: in deo speraui nō timebo quid faciat mihi homo. Jam ip̄e est sensus qui supius est repetitus. ¶ In me sunt deus vota tua: que reddā laudes tibi. Clouete ⁊ redcite domino deo v̄ro. Quid voueat⁹: qd reddat⁹: An forte ani- malia illa que offerebant ad aras aliqua- do: Nihil tale offeras: in te est quod voue- as et reddas. De cordis arca p̄fer laudis incēsum: de cellario bone conscientie p̄fer sacrificiū fidei. Quicqd p̄fers: accēde ca- ritate. In te sint vota q̄ reddis laudes deo. Qui laudes: Quid em̄ tibi p̄stitit: Qui ¶ eruisti animā meā de morte: Ipsa ē illa vita quā enunciat illi: deus vitā meam enūciaui tibi. Qui em̄ eram mortuus: per meipm eram mortuus: p te quid sum: Vi- uis. Ideo in me sunt deus vota tua q̄ red- dam laudes tibi: ⁊ amo deuz meū. Nemo hunc mihi eripit: qd illi dem: nemo mihi eri- pit: qz in corde inclusum est. Et merito di- citur in illa superiore fiducia: quid faciat mi- hi homo: Seuiat hō: pmittatur seuire: per- mittat efficere quod conat⁹. Quid est abla- turus: Aurū: argentū: pecora: seruos: an- cillas: fundos: domos. Auferat oia. Nū- quid auferet vota que in me sunt: que red- dā laudes deo: ¶ Permissus est tēptare tem- ptator sanctū virū Job: vno puncto t̄pis abstulit oia. Quicqd facultatūz habuerat ademit: abstulit hereditatē: iterfecit filios. Neqz hoc paulatim: sed cateruatim: vno ictu: vno impetu: vt oia subito nūciarent. Ablatis omib⁹ solus remāsit Job: sed i illo

Alia lra.
t laudatioes.

Alia lra.
t eripuit.

erāt vota laudis que redderet deo. In illo plane erat arca s̄cti pectoris: fur diabolus nō inuaserat: plen⁹ erat vñ sacrificaret. Audi q̄ habebat: audi que ptulit: Bñs dedit dñs abstulit: sicut dño placuit ita factū ē: sit nomen dñi bñdictū. **D**iuitie interiores: quo fur nō accedit: Ip̄e dederat deus vñ accipiebat: ip̄e ditauerat: vñ illi offerebat qd̄ amabat. Laudē a te q̄rit de⁹: cōfessi onē tuā q̄rit de⁹. S̄z d̄ agro tuo aliqd̄ daturus es. Ip̄e pluit vñ haberes. **B**e area datur⁹ es aliqd̄. Ip̄e instituit quod datur⁹ es. Quid daturus es qd̄ ab illo nō accepisti: Quid enī habes qd̄ nō accepisti: **B**e corde dabis. Ip̄e dedit fidē: sp̄e: caritatē: h̄ p̄ latur⁹: hoc sacrificatur⁹ es. Sed plane oia illa cetera pōt tibi auferre inimicus inuito: hoc auferre nō pōt nisi violēti. Illa p̄det et inuit⁹. **E**t volēs habē aurū perdet aurū: et volens habere domū p̄det domū: fidē nemo p̄det nisi qui spreuerit. **I**n me sunt de⁹ vota tua: que reddā laudes tibi: qz̄ eruisti aiām meā de morte: oculos meos a lachrymis: **E**t pedes meos de lapsu. **E**t placeā corā deo in lumie viuētū. **M**erito non placet filijs alienis longe factis a sanctis: quia nō habent lumen viuētū unde videant qd̄ deo placet. Lumen viuētū est lumen immortalū: lumē sanctorū. Qui nō est in tenebris: placet in lumie viuētū. **A**tendit̄ homo et ea que ip̄i sūt: nemo scit qualis est: deus videt qualis est. Aliqñ et ip̄m diabolū latet: nisi temptet nō inuenit: sicut de isto viro quē modo cōmemorauī. **N**ouerat eū deus: et ei testimoniū p̄hibebat. **D**iabolus eū nō nouerat: et ideo dixerat: **N**ūquid nō Job gratis colit deū? **V**idete quo prouocat inimicus ibi p̄fectio est: videte quid obijcit inimicus. **V**idebat hominē deo seruientē: in omnib⁹ obsequētem: omnia bene operantē: et qz̄ diues erat et felicissima dom⁹: hoc obijcit: qz̄ ideo colit deum: qm̄ dedit illi hec omnia. **N**ūquid nō Job gratis colit deum: **H**oc enim erat verū: hoc lumen viuētū vt gratis coleret deum. **B**eus videbat in corde serui sui cultum suū gratuitū. **P**lacebat enī illud cor ī conspectu domini in lumine viuētū: diabolus latebat: quia in tenebris erat. **A**dmitit̄ deus temptatorē: nō vt ip̄e noscet qd̄ nouerat: s̄ vt nobis noscendū et imitandū preberet. **N**ūquid enim si temptator non admitteret̄ videremus nosipsi in Job qd̄ deberemus et vellemus imitari: **A**dmissus

est temptator: abstulit omnia: remansit ille solus a facultatib⁹: solus a familia: solus a filijs: plen⁹ deo: vxor sane relicta erat. **N**ūi sericordem putatis diabolū qui ei reliquit vxorem: **N**ouerat p̄ quez̄ deceperat **A**dā: suam reliquit adiutricem: non mariti consolatricem. **I**lle ergo plenus deo ī quo vota erant que redderet laudis: vt ostēderet quia gratis deum colebat: nō ideo qz̄ tanta acceperat: et amissis omnib⁹ talis est: q̄a illum qui dederat omnia non amisit. **B**omin⁹ dedit inquit: domin⁹ abstulit: sicut domino placuit ita factū est: sit nomē domini benedictū. **V**ulnere etiam percussus a capite vsqz̄ ad pedes: integer tñ̄ intus respōdit tēptatrici: de lumie viuētū: de lumine cordis sui: **L**ocuta es tanqz̄ vna ex insipientib⁹ mulieribus: id est tanqz̄ ea que nō habet lumen viuētū. **L**umen enim viuētū sapientia: et tenebre insipientiū stulticia est. **L**ocuta es tanqz̄ vna ex insipientibus mulieribus: carnē meaz̄ vides: lumen cordis mei nō vides. **P**oterat enī illa tunc virū amplius amare si pulchritudinem interiorē nosset et inspicere: vbi ille pulcher erat corā oculis dei: qz̄ in illo erāt vota que redderet laudis deo. **Q**uomō illud patrimonū nō inuaserat inimicus: **N**ū integrū erat quod possidebat: et propter quod amplius possidendū sperabat iturus a virtutibus in virtutem. **E**rgo fratres ad h̄ valēt nobis hec oia: vt deum gratis diligam⁹. **I**n illo semp̄ speremus: nec hominē nec diabolū timeamus. **N**ec ille: nec ille facit aliqd̄: nisi quātū p̄mittitur. **P**ermitti ad nihilū potest: nisi qd̄ nobis prodest. **T**oleremus malos: si mus boni: quia et nos sum⁹ mali. **P**ro nihilo saluos facies deus omnes de quibus despare nō debemus. **E**rgo de nemine desperemus: p̄ omnib⁹ quos patimur orem⁹: a deo nunqz̄ recedam⁹. **P**atrimonū n̄rū ip̄e sit: sal⁹ n̄ra ip̄e sit: spes n̄ra ip̄e sit. **I**p̄e hic solator: ibi munerator: vbiqz̄ viuificator et vite dator: nō alteri⁹ vite: sed illi⁹ de q̄ dictū ē: **E**go sum via et veritas et vita: vt et hic in lumie fidei: et ibi in lumie speciei tanqz̄ ī lumie viuētū in p̄spectu dñi placeam⁹.

ExPLICIT Tractatus de ps̄. LV.

INCIPIT Tractatus de ps̄. LVI.

Adiuimus in euāgelio modo fratres: quātū nos diligit dñs et saluator noster **J**esus christus: deus apud patrē: hō apud nos ex nobisip̄is: iaz̄ circa p̄is dexterā: **A**udist̄ quātū nos dili-